

Prezidentas Dyteris F. Uchtdorfas

Antrasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje



Mokinio gyvenimas

Prieš trisdešimt metų Ganoje jauna universiteto studentė vardu Dou pirmą kartą įžengė į PDŠ susirinkimų namus. Į bažnyčią Dou pakvietė jos draugė, ir Dou buvo įdomu apie Bažnyčią sužinoti daugiau.

Bažnyčioje žmonės buvo tokie malonūs ir šilti, kad ji negalėjo nesistebėti: „Kas tai per bažnyčia?“

Dou tai padarė tokį įspūdį, kad ji nusprendė daugiau sužinoti apie Bažnyčią ir jos žmones, kupinus tiek daug džiaugsmo. Tačiau kai ji tai pradėjo daryti, šeima ir draugai, nors ir vedini gerų ketinimų, pradėjo prieštarauti jos kiekvienam žingsniui. Jie kalbėjo baisesius dalykus apie Bažnyčią ir darė viską, ką tik galėjo, kad atkalbėtų ją.

Tačiau Dou buvo gavusi liudijimą.

Ji tikėjo ir mylėjo Evangeliją, kuri pripildė jos gyvenimą džiaugsmo. Ir taip ji įžengė į krikšto vandenį.

Po to ji pasinėrė į studijavimą ir maldą. Ji pasninkavo ir savo gyvenime ieškojo Šventosios Dvasios įtakos. Dėl to Dou liudijimas ir tikėjimas darėsi stipresnis ir gilesnis. Galiausiai ji nusprendė tarnauti Viešpačiui nuolatinėje misijoje.

Sugrįžusi iš misijos ji ėjo į pasimatymus ir ištekėjo už grįžusio misionieriaus – to paties, kuris ją prieš keletą metų pakrikštijo, – vėliau jie buvo užantspauduoti Johanesburgo Pietų Afrikos šventykloje.

Daug metų praėjo nuo to laiko, kai Dou Kaku pirmą kartą patyrė Jėzaus Kristaus Evangelijos džiaugsmą. Per tuos metus jos gyvenimas ne visada buvo lengvas. Jai

teko išgyventi širdgėlą ir nevilčių, įskaitant dviejų vaikų praradimą, – gilus šių patyrimų sielvartas vis dar stipriai slegia jos širdį.

Tačiau ji ir jos vyras Entonis stengėsi būti kuo artimesni vienas kitam ir jų mylimam Dangiškajam Tėvui, kurį jie visa širdimi myli.

Šiandien, praėjus 30 metų po jos įžengimo į krikšto vandenį, sesuo Kaku neseniai baigė dar vieną nuolatinę misiją – šį kartą šalia vyro, kuris buvo misijos prezidentas Nigerijoje.

Pažįstantys seserį Kaku sako, kad ji yra kažkuo ypatinga. Ji spinduliuoja. Būnant kartu su ja neįmanoma nepasijusti laimingesniam.

Jos liudijimas yra tvirtas. „Žinau, kad Gelbėtojas žvelgia į mane kaip į Savo dukterį ir draugę“ (Žr. Mozijo 5:7; Etero 3:14), – sako ji. „Aš mokausi ir taip pat labai stengiuosi būti Jo draugė – ne tik žodžiais, bet ir darbais.“

Mes esame mokiniai

Sesers Kaku istorija yra panaši į daugelio kitų. Ji turėjo troškimą sužinoti tiesą, ji sumokėjo, kad įgytų dvasinės šviesos, ji parodė meilę Dievui ir savo artimiesiems ir savo kelyje ji patyrė sunkumus bei kančią.

Nepaisydama negandų ir kančios ji toliau ėjo su tikėjimu pirmyn. Tačiau ne mažiau svarbu tai, kad ji neprarado džiaugsmo. Ji surado būdą ne tik išverti gyvenimo sunkumus, bet ir nepaisant jų klestėti!

Jos istorija panaši į mano ir jūsų.

Retai kada mūsų kelionė būna sklandi ar be išbandymų.

Kiekvienas patiriame sielvartą, nesėkmes ir kančias.

Mes netgi galime jaustis nusivylę, o kartais sugniuždyti.

Tačiau gyvenantys mokinio gyvenimą, išliekantys ištikimi ir nepaliaujamai su tikėjimu judantys pirmyn, pasitikintys Dievu ir besilaikantys Jo įstatymų,¹ diena iš dienos nepaliaujamai gyvenantys pagal Evangeliją; aplinkiniams tarnaujantys taip, kaip tai darytų Kristus, po vieną gerą darbą – tai tie, kurių nedideli darbai dažnai padaro didelę įtaką.

Tie, kurie yra truputį geresni, truputį atlaidesni ir šiek tiek gailestingesni, yra gailestingieji, kurie sulauks gailestingumo.² Tie, kurie daro šį pasaulį geresne vieta, nuosekliai, rūpestingai ir su meile atlikdami gerus darbus, bei tie, kurie stengiasi gyventi palaimintą, pilnavertį ir taikų Jėzaus Kristaus gyvenimą, galiausiai atras džiaugsmą.

Jie žino, kad „tai Dievo meilė, kuri plačiai išsilieja žmonių vaikų širdyse; todėl ji yra visų trokštamiausia [ir] labiausiai džiugina sielą.“³

IŠNAŠOS

1. Žr. Mozijo 4:6.

2. Žr. Mato 5:7.

3. 1 Nefio 11:22-23.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Prezidentas Uchtdorfas moko, kad mokinio kelias yra sunkus, tačiau gyvenantys „palaimintą Jėzaus Kristaus mokinio gyvenimą galiausiai atras džiaugsmą.“ Kaip prezidentas Uchtdorfas papasakojo Dou istoriją, kad parodytų, kaip tikrasis Kristaus mokinys gali atrasti ramybę ir džiaugsmą nepaisydamas gyvenimo išbandymų, taip ir jūs galite pasidalinti istorija iš savo asmeninio gyvenimo apie tai, kodėl

jūs pasirinkote sekti Kristumi ir kaip Jis jus sustiprino.

Kai jus veda Dvasia, dalindamiesi asmeninėmis istorijomis, galite sustiprinti tuos, kuriuos mokote.

JAUNIMAS

Jėzaus Kristaus mokinio patiriamas džiaugsmas

Ar kada nors jums buvo bloga diena? Kaip pakėlėte sau nuotaiką? Prezidentas Uchtdorfas žino, kad „kiekvienas patiriame sielvartą, nesėkmes ir kančias. Mes netgi galime jaustis nusivylę, o kartais sugniuždyti.“

Išeitis yra gyventi tokį gyvenimą, kurį jis vadina „mokinio gyvenimu“: „išlikti ištikimiems ir nepaliaujamai su tikėjimu judėti pirmyn.“ Kai su tikėjimu judame pirmyn, gebame pasitikėti Dievu, laikytis Jo įsakymų, tarnauti kitiems ir jausti džiaugsmą visame tame! Prezidentas Uchtdorfas pasakė: „Gyvenantys mokinio gyvenimą yra tie, kurių nedideli darbai dažnai padaro didelę įtaką.“

Galite sudaryti sąrašą būdų, kaip jūs galite gyventi mokinio gyvenimą. Pavyzdžiui, galite parašyti tarnavimo idėją „Padėti tėvams paruošti vakarienę“ arba idėją, kaip laikytis įsakymų, tokių kaip „Kartu su broliais ir seserimis melsti būti kantresniems.“ Kitą kartą, kai jausitės nusivylę ar sugniuždyti, išsitraukite šį sąrašą, pasirinkite idėją ir ją išbandykite!

VAIKAI

Laimingi ir liūdni laikotarpiai

Būna dienų, kurios turi nelabai linksmų akimirky. Tai yra normalu. Jėzus gali padėti jas išgyventi.

Ant popieriaus lapo nupieškite liūdną veidą. Kaip Jėzus gali padėti, kai jums liūdna? Dabar nupieškite besišypsantį veidą. Kaip Jėzus gali jums padėti būti laimingam?



Gyventi pašvęstą gyvenimą

Pamaldžiai išnagrinėkite šią medžiagą ir siekite įkvėpimo, kad suvoktumėte, ką reikia aptarti. Kaip suprastas Paramos bendrijos tikslas paruošia Dievo dukteris amžinojo gyvenimo palaimoms?

Tikėjimas, šeima, parama

Vyresnysis D. Todas Kristofersonas iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo sakė: „Pašvęsti reiškia paskirti ar atiduoti kažką švento šventiems tikslams“. Tikroji sėkmė šiame gyvenime ateina pašvenčiant mūsų gyvenimą, t.y. mūsų laiką ir pasirinkimus, Dievo tikslams.“¹

Vyresnysis Nylas A. Maksvelas (1926–2004) iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo pasakė: „Mes esame linke manyti apie pasišventimą tikrai kaip apie mūsų materialinių gėrybių atidavimą esant dieviškam vadovavimui. Tačiau tikrasis pasišventimas yra savęs atidavimas Dievui.“²

Kai pašvenčiame save Dievo tikslams, mūsų tikėjimas Jėzumi Kristumi ir Jo Apmokėjimu augs. Per pašvęstą gyvenimą galime tapti šventi.

Kerolė M. Styvens, pirmoji patarėja visuotinėje Paramos bendrijos organizacijoje, sakė: „Vyresnysis

Robertas D. Heilsas mokė, kad „sudarydami sandoras ir jų laikydami mes paliekame šį pasaulį ir įeiname į Dievo karalystę.

Mes pasikeičiame. Mes atrodome kitaip ir elgiames kitaip. Mes klausomės, skaitome ir kalbame kitaip, mes kitaip rengiamės, nes mes tapome Dievo dukterimis, sandora susaistytomis su Juo.“³

Pasišventimas yra sandora, kurią Dievas sudaro „su Izraelio namais, atėjus toms dienoms, – tai VIEŠPATIES žodis. – Įdiegsiu jiems savo Įstatymą, įrašysiu jį jiems į širdį. Tada aš būsiu jų Dievas, o jie bus mano tauta“ (Jeremijo 31:33). Kai gyvename Dievui pašvęstą gyvenimą, tai dera su Dievo planu mums.

Papildomos Raštų ištraukos

1 Tesalonikiečiams 1:3; Doktrinos ir Sandorų 105:5; reliefsociety.lds.org

IŠNAŠOS

1. D. Todas Kristofersonas, „Apmąstymai apie pasišventimo gyvenimą“, 2010 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.
2. Neal A. Maxwell, „Consecrate Thy Performance,” *Liahona*, July 2002, 39.
3. Carole M. Stephens, „Wide Awake to Our Duties,” *Liahona*, Nov. 2012, 115–16.

Apsvarstykite

Kaip gyvenimo pašventimas Viešpačiui padeda mums tapti panašesniems į Jį?